

EL LECTOR ESCRIU

Ve de la plana anterior

apliquen l'IVA o ajornen el pagament dels salaris amb el dubte sobre si és d'aplicació o no satisfereix les retribucions dels serveis prestats pels músics contractats.

En defensa dels interessos legítims dels nostres afiliats i amb l'objectiu de dissipar qualsevol dubte en relació a aquest tema, hem de puntualitzar, d'acord amb la Llei 30/1985 del 2 d'agost, que la relació laboral dels músics professionals amb les empreses no és subjecte a l'IVA, ja que aquesta relació té característiques de dependència i per compte d'altri, i no opera tampoc la presumpció del pagament de la llicència fiscal, ja que aquesta solament és exigible, com en l'IVA, en els casos de professionals i artistes-independents que treballen per compte propi.

Tota la normativa que regeix la relació laboral dels músics, des de l'Estatut dels Treballadors a l'Ordenança Laboral de Professionals de la Música del 2-5-77 i els convenis col·lectius vigents, es reparteix en totes les modalitats de contractes amb una relació amb aquelles típiques notes de dependència i compte d'altri.

Entre el músic productor i el públic consumidor hi ha la figura de l'empresa organitzadora del treball, dotada d'autoritat i que retribueix uns salaris aliens a l'explotació legítima amb finalitats lucratives del local o de l'espectacle.

Així ho ha resolt, amb data 24-3-86, la direcció general de Tributs del ministeri d'Economia i Hisenda després d'una consulta expressa d'aquest Sindicat. **Lluís Brugués i Agustí**. President del Sindicat Professional de Músics

Telefònica respon al senyor Costa

Sr. Director,
A la pàgina 6 del vostre diari, apartat «El lector escriu», corresponent a l'edició del proppassat diumenge dia 6, es publica una carta signada pel senyor Lluís Costa i Fernández, en què expressa la seva queixa pel retard que està experimentant la instal·lació del telèfon que ens va sol·licitar per al seu domicili del carrer Valladolid.

Com ja es va informar el senyor Costa, tant en la seva visita a l'Oficina Comercial del passeig d'Olot, com a la que va fer el dia 26 de març al Sots-delegat Comercial, cal ampliar la xarxa corresponent a la central Güell, per poder-lo complaure. Els treballs a realitzar són d'una considerable complexitat i envergadura, i encara que ja s'està treballant en la redacció del projecte, no és previsible fins al mes de gener de 1987, la seva realització total que permetrà donar solució a totes les sol·licituds de persones que, com el senyor Costa, fa temps que esperen poder disposar de servei telefònic a les seves llars.

A totes aquestes persones, i molt especialment al senyor Costa, els demano disculpes per no haver pogut atendre encara les seves sol·licituds, i els prego que vulguin comprendre els motius del retard. **Santiago Prateduà i Roca**. Delegat Provincial de CTNE. (Girona)

Ecologistes i documents

Sr. Director,
A la pàgina 9 de l'edició del divendres 11 d'abril s'afirma que el Col·lectiu Ecologista de Girona ha signat un document, junta-

ment amb altres entitats, on es pronuncien per un sol front alternatiu al PSOE.

Per evitar confusions i per la pròpia coherència informativa, hem de dir-vos que ni existeix, ni s'ha presentat, i per tant no ha estat possible de signar cap document en el sentit que afirmava la notícia.

Allò que sí és cert és que diversos partits i entitats han valorat les perspectives actuals i futures després del referèndum sobre l'OTAN. Aquests partits i entitats formen part del Comitè per la Pau i el Desarmament i és lògic que mantinguin aquests contactes, com fan d'ençà de la creació del Comitè, atès que tot i acceptar els resultats del referèndum, els seus objectius continuen essent els mateixos: sortir de l'OTAN, desmantellar les bases militars nord-americanes en el territori ibèric, dissolució dels blocs militars i un bon reguitzell que no cal esmentar ara.

Entenem com a lògica la necessitat d'informació que els mitjans de comunicació i els mateixos partits tenen de les postures que adoptaran els defensors del NO a l'OTAN (i a les altres «cosetes») davant les properes eleccions, però per això mateix cal ser el màxim de precís abans d'afirmar o relacionar informacions que, com a mínim, poden desorientar els lectors. **Anna M.ª Alvarez**. Col·lectiu Ecologista.

Les places de Salt

Senyor Director,
A vegades, parlar bé d'un estament públic, no importa quin, sembla més aviat poc probable per a la gent de peu; doncs vet aquí que ara, precisament, vull fer-ho, perquè l'actualitat latent així m'ho exigeix.

Veig amb molt d'agraït l'aspecte que ofereixen les places del meu poble, unes places que d'un temps ençà estan canviant de fisonomia i presenten un aspecte immillorable. El nostre Ajuntament té cura de pintar tots els aparells que hi ha, a les places, per jugar-hi la mainada; també, una brigada d'homes planten plantes, netegen i reguen aquestes places prou sovint.

Dic tot això perquè ho veig arreu i perquè segur que ningú no ho pot negar, com tampoc no es pot negar el que segueix.

Hi ha un tema que voldria mencionar i que no m'agrada tant. Les voreres d'aquestes places, que en circumden, i que haurien de ser pas per vianants, resulta que moltes estan ocupades per cotxes que, ignoran olímpicament els senyals del codi de circulació, hi aparquen dia i nit a sobre, impeding el pas de petits i grans, amb el consegüent perill d'haver de baixar de la vorera i envair la calçada, perquè els cotxes t'impedeixen el pas per aquella.

Moltes vegades he observat que els municipals, en les seves rondes, han vist aquests cotxes mal aparcats i no fan res per avisar el seu propietari, o per deixar-li un paper d'avis, o una sanció en cas de reincidència.

Per posar-ne un exemple, podem citar la plaça del Canigó, que és un fidel exponent de tot el que he dit, i veuran que no exagero, sinó tot el contrari. **Rafael Junco Castro**. (Salt).

D'impertinències, deixalles i incultura

Sr. Director,
No acostumo a utilitzar la literatura escrita, perquè, confirmant la profecia de Man Ray, hem entrat ja a l'era de la literatura gràfica. Però, per aquesta vegada, deixeu-me fer una ex-

Tots els carrers de Girona

El carrer de les Roques Altes

403

El carrer de les Roques Altes, a Tàialà. Foto: Marisa Murillo.

El carrer de les Roques Altes és en el polígon Kim de Tàialà. El primer nom que va tenir el carrer és el de Guillerries, que li fou posat quan el 9 de novembre de 1965 el ministeri de l'Habitatge aprovà el pla parcial del sector i s'hi van començar a vendre parcel·les. El promotor de la urbanització era Emili Caula, alcalde de Sant Gregori, terme municipal al qual pertanyia aleshores aquell territori.

El 30 de desembre de 1974 es va fer efectiva l'annexió a Girona dels terrenys situats més enllà de l'autopista, annexió que havia estat decretada sis anys abans pel ministeri de Governació i que es va demorar a causa dels recursos judicials presentats en la seva contra.

El carrer de les Guillerries va passar a pertànyer, així, a Girona, municipi que ja tenia un altre carrer del mateix nom. Per evitar la duplicitat, el 8 d'abril de 1975 el ple municipal va decidir batejar el carrer amb el nom eclèctic de Roques Altes, que és el que porta actualment.

El carrer té una forma semicircular, característica que el fa començar com una travessia del carrer Nobel, a la meitat del recorregut d'aquest, i el fa anar a morir altra cop al mateix carrer Nobel, en la seva part més baixa. Entre els dos carrers hi ha edificis de planta i pis, un gran taller de reparacions d'automòbils, i el taller del picapedrer Balliu. En un dels edificis de planta i pis, hi ha el casal de joves de Tàialà, inau-

gurat l'abril de 1984. L'entrada és pel carrer Nobel.

A l'altre costat del carrer de les Roques Altes, hi ha la riera de Fontajau i, entre el carrer i la riera, en la part baixa, un bloc d'habitatges aïllat, amb tres entrades d'escala. A la part més alta, no hi ha cap edificació entre el carrer i la riera, mesura clarament prudent. A l'altra banda de la riera s'està urbanitzant actualment el polígon Mas Catofo.

El carrer compta amb tots els serveis urbanístics des de fa mitja dotzena d'anys.

J. Fabre

Ni dels R. — Amb la publicació de les dades corresponents al carrer de les Roques Altes, s'arriba ja a les dues terceres parts d'aquesta sèrie sobre els carrers de Girona, que va començar a parèixer a les planes de PUNT DIARI el 15 de maig de 1984. Girona compta actualment amb 611 carrers inclosos al nomenclàtor de vies urbanes. Entrem ja a la recta final de la sèrie quan manquen només per a ser publicats els carrers les inicials dels quals corresponen a les sis últimes lletres de l'alfabet.

NECROLÒGIQUES

MARCEL CIURANA I BALATEU

A la tendra edat de 3 anys i mig, va morir abans d'ahir a Barcelona Marcel Ciurana i Balateu. Era natural d'Olot i residia al carrer Pou del Glaç, 35 d'Olot.

Els seus pares, Lluís i Joana. La missa tindrà lloc avui, a les 12 del migdia, a l'església de Sant Pere Màrtir d'Olot. Que descansi en pau.

PAULA MARTÍN I GONZÁLEZ

Va morir ahir a Girona a l'edat de 90 anys, Paula Martín i González. Havia nascut a Melque Cercos (Segovia) i residia al carrer Turó del Campament, bloc 73, d'Arbúcies.

Era vídua de Delfín Cabrero i tenia tres fills, Delfi, Pau i Pere. La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 11 del matí a l'església d'Arbúcies. Que descansi en pau.

MARIA GIRONÈS I CASAMORT

Va morir abans d'ahir a Figueres, a l'edat de 63 anys, Maria Gironès i Casamort. Havia nascut a Navata i residia al carrer Eduard Rodeja, 14 de Figueres.

Era vídua de Eloy Caballero i Romero, i tenia un fill, Francesc. La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 d'11 del matí, a l'església de la Immaculada de Figueres. Que descansi en pau.

CARME SACREST I MONTSALVATGE

Va morir ahir a Olot, a l'edat de 79 anys, Carme Sacrest i Montsalvatge. Havia nascut a Olot i residia al carrer Fontanel·las, 6 d'Olot.

Era soltera. La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 6 de la tarda, a l'església de Sant Esteve d'Olot. Que descansi en pau.

MANUEL MOREJÓN I LINARES

Va morir ahir a Olot, a l'edat de 70 anys, Manuel Morejón i Linares. Era natural de Villanueva de Algaidas (Málaga) i residia al Passeig d'en Blay, 54, d'Olot.

Estava casat amb Teresa Díaz i Correa i tenia nou fills, Francesc, Rosa, Manel, Cándida, Antoni, Trinitat, Miquel, Francesca i Margarida. La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 4 de la tarda, a l'església de Sant Esteve d'Olot. Que descansi en pau.

SERVEI DE
NECROLÒGIQUES
Tel. 21 35 08